

[Poul Schlüter.]

ledes, end at kildeskatteordningen hele tiden skal tilpasses nye og ændrede forudsætninger. Men jeg synes, systemet nu i hvert fald virker helt anderledes tåleligt, end det gjorde ved indkørslen. Et af de gode principper i ordningen mener jeg ligger i, at vi har indført reglerne om, at bundgrænse og skala pristalsreguleres automatisk. Det betyder, at man ikke uden videre beskattes væsentlig skrapmere året efter, fordi ens indkomst stiger en lille smule. Holdes indkomststigningen inden for pristalsreguleringen, er man ligesådan stillet til næste år, som man er i år. Det er en god ting. Så kan man selvfølgelig diskutere, om det er et lidt gammelt pristal, vi anvender — det er i denne omgang det fra januar 1973 — men det bøjer jeg mig i og for sig for, hvis det teknisk ligger sådan, at det er det tal, som vi har til rådighed, og hvor der er stor sikkerhed omkring dets beregning osv. Men jeg kan da godt se, at tingene måske ville virke endnu bedre, hvis vi på et eller andet fremtidigt tidspunkt kunne anvende et nyere pristal. Det kan vi måske drøfte nærmere under udvalgsforhandlingen.

Men — og nu kommer altså det triste — det ligger jo således, at for de fleste skatteydere vil der alligevel blive tale om en skærpelse af den direkte statsskat. Det hænger sammen med, at de fleste har større lønstigninger end selve pristalsstigningen, og derfor kommer vi til at opleve til næste år, at nye tusinder — ja, det er ingen overdrivelse, når jeg siger titusinder — rammes af det progressive system i skattelovgivningen. Hertil svarer, at medens indkomsterne i finansplanen skønnes at ville gå i vejret med ca. 15 pct. for befolkningen som helhed, skønner man, at de direkte skatter skal gå op med ikke mindre end 22 pct. Her ligger den skattemæssige stramning. Derfor vil skatterne til staten til næste år virke mere tyngende for befolkningen end i år, selv om det formelt — det er nemlig kun formelt — er samme udskrivningsprocent, der anvendes. I år har vi set, at prisstigninger og skat-testigninger for titusinder har slugt mere end indkomstfremgangen, og så er det, jeg spørger: bliver det ikke det samme, eller bliver det måske endda værre til næste år? Dette mener jeg ikke vi kan leve med. Jeg mener, det er uholdbart, og derfor synes jeg,

det er en skuffelse, at regeringen har givet op over for udgiftsbegrænsningerne med den virkning, vi præsenteres for i dag, at vi skal vedtage en statslig skatteudskrivning, som betyder, at for de fleste vil skatterne til næste år tynde endnu mere, end de gør i år.

Der er en sådan distance mellem regeringens økonomiske politik og den, vi ønsker ført, også imellem vore opfattelser af udgiftsproblemerne, at jeg imødeser, at det ikke vil være muligt for det konservative folkeparti at støtte, at udskrivningsprocenten vedtages som foreslået af finansministeren.

Enggaard: Jeg skal på venstres vegne gøre nogle bemærkninger om forslaget til udskrivningslov for det kommende finansår. Min kollega hr. Jens Foged vil senere sige et par ord om forslaget til sømandsskatte- lov.

Det var jo med megen spænding, vi her i september måneds løb afventede, om der ville komme noget udspil fra regeringens side med hensyn til en ændret udskrivningsprocent eller ændrede skalaer for 1974. Vi havde jo den aftale regeringen og partierne imellem, at dersom der skulle foretages ændringer i udskrivningsprocenten eller i skalaen, skulle det forelægges allerede i september i folketingets skatteudvalg, sådan at der var rimelig tid til at drøfte konsekvenserne af disse ændringer, men da der ingenting skete, var det ved udgangen af september måned klart, at begge dele ville blive foreslået uændret fra regeringens side.

Jeg finder, det er lidt vanskeligt at tage endelig stilling til dette forslag, ikke fordi forslaget i sig selv er kompliceret, for det er jo omtrent kun en enkelt linje, men fordi omstændighederne omkring statens finanser for 1974-75 ikke er afklaret. Jeg tænker her på, at nok har vi fået en finansplan for det følgende år, og at man dér har stipuleret et driftsoverskud af størrelsesordenen 5 mia kr., men samtidig har regeringen sagt, at man tilstræber en yderligere stramning af størrelsesordenen 1 mia. Vi har tidligere fra venstres side sagt, at vi betragter finansplanen som værende for svag under indtryk af de voldsomme prisstigninger og det stærke efterspørgelsespres på varer og ydelser, som vi oplever i disse måneder, men det er for os ikke ligegyldigt, hvordan man tilvejebringer en stramning.